

in novo Pontifice deligendo vis, magna auctoritas inerat, petenti pernegare purpurati non potuere, quin Collegii nomine ad Ursinum literas darent, quibus civitatem Octavio tradi juberent. Verum iis nihil Camillus permotus, rescripsit, novo Pontifici Parmam, quæque illi Paulus commendasset, optima fide redditurum. Ea sane in urbe retinenda Ursini insignis adeo constantia fuit, ut nullis quantumvis ingentibus præmiis ab instituto deduci potuerit; Venetis per nuntium significaverit, Parmam se integra fide novo Pontifici traditurum; interea vero Ecclesiæ nomine defensurum. Et quoniam pecuniæ inopia premebatur, eam vim, quæ Senatui videretur, sibi supeditari petebat; qui gravissimis causis se detineri respondit, quin Ursino satisfaceret, vel ex eo Reipublicæ voluntatem perspicere potuisse, quod complures ex suis ditionibus ad opem illi ferendam confluxissent. Ursinus quam Venetiis asservabat pecuniam, eam sibi Parmam deferri jussit. Cæsare vero eodem tempore a Venetis petente, ne Parmæ ex suis ditionibus milites adesse, neu arma in eam urbem importari permitterent, nihil esse, quod se iis curis Respublica implicaret, responsum est.

Romæ novemdialibus exequiis de more habitis, de Pontifice eligendo magna animorum contentione agebatur, Patribus in diversas partes distractis, qui perniciofa Cæsareanarum, ac Gallicarum factionum nomina in sacra illa comitia intulerant, & in eo quisque maxime laborabat, ut is in demortui locum, qui suarum esset partium, sufficeretur: cum Cæsar ad præsentem Italiæ statum retinendum Pontifice sibi addicto maxime opus esse intelligeret; Henricus Galliæ Rex, qui nunquam ab Italicis rebus animum revocaverat, Pontificis auctoritate, ac favore subnixus, bello Cæsarem in Italia laceßere haud difficulter posse arbitraretur; eo majori spe ductus, quod, gliscente denuo cum Anglis bello, per eos dies ejus copiæ hostium munitiones quasdam in Belgio, quibus Bononiæ obsidione arcebatur, occupassent, Britanniaque civilibus tumultibus, ac religionis diffidiis laboraret. Veneti ex vetere instituto literas ad Cardinalium collegium dedere, quibus summum ei dignitatis gradum deferendum hortabantur, qui reipublicæ christianæ afflictis, ac perturbatis rebus consilio, &

vir-

1549
Cardinalium
Collegium
Ursino im-
perat, ut
Octavio
Farnesio
Parmam
tradat.
Camilli Ur-
sini constan-
tia in Par-
ma novo
Pontifici
custodienda.

Camillus
Ursinus a
Venetis pe-
cuniam po-
stulat.
Senatus re-
sponsum.

Senatus li-
tera ad
Cardinalium
collegium de
Pontifice
eligendo.